

### [Simonsen.]

lige Industri ikke kan løse Beskæftigelses-spørgsmaalet her i Landet, og af, at Arbejdet er flyttet bort fra de naturlige Erhvervs-grene over i de kunstige, som det i stedet stigende Grad bliver nødvendigt at lovgive om og omgærde for at holde det blot nogen-lunde gaaende? Vi har jo alene i den korte Samling her i November været stillet over for det ene Lovforslag efter det andet, som viser Rigtigheden af dette. Den Tale, vi fra visse Industrihold stadig hører, og som den tidligere Handelsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Hauge, i sin Radiotale forleden formede i Ordene: Det er Industrien, der er Trumf! den tror jeg ikke rigtig paa, før der foreligger bedre og stærkere Beviser end dem, vi har til Dato. Jeg skal gerne indrømme, at vi har dygtige Industri-ledere og dygtige og intelligente Industri-arbejdere, men det har de ogsaa i de Lande, vi konkurrerer med, hvad for Resten Københavns Finansborgmester, Hr. Hedebo, ogsaa engang udtalte paa en Kongres, hvor der stadig blev talt om, at der var ingen Steder, man var saa dygtig som her i dette Land. Borgmester Hedebo sagde da til de danske Arbejdere: Vi maa huske paa, at der er andre Lande her omkring, der ogsaa er i Besiddelse af dygtige Arbejdsledere og Arbejdere.

At Industrien i en overskuelig Fremtid kan afløse Landbruget som økonomisk Fundament her i Landet, det tror jeg i hvert Fald ikke paa. Men, som sagt, fra Landbrugets Side vil vi hilse det med den allerstørste Glæde, dersom der ved Siden af et konkurrencedygtigt Landbrug vil kunne udvikle sig en stadig voksende konkurrencedygtig Industrieksport, saa vi til-sammen kan hjælpes med at løse Opgaven, den Opgave at skaffe saa mange Penge hjem fra Udlandet som vel muligt til vor fælles Husholdning. Det var det, som Tietgen sagde i forrige Aarhundrede, at det bedste Købmandsskab var at bringe Penge hjem til Landet. Den Politik, som Regeringen søger at lægge til Rette, modvirker efter min ringe Mening i allerhøjeste Grad disse vore livsvigtige Eksportinteresser og Konkurrencemuligheder, idet den høje Beskyt-telse af vor Hjemmeindustri og den misforstaaede Beskæftigelsespolitik, som Rege-ringen ønsker fremmet, netop modvirker vore Eksportmuligheder. Sagt i faa Ord betyder det, at Danmark bliver et Land, hvor det er dyrt at bygge, hvor det er dyrt at producere, og hvor det er dyrt at leve. Derfor tror jeg, at Tiden og Forholdene ret hurtigt vil belære Regeringen om, at den

Erhvervs politik, som man søger at føre igennem, vil bryde sammen, og at der ingen anden Vej er at gaa end den at gaa til en gennemgribende Lettelse af Produk-tionsomkostningerne for vor Eksportindustri saavel som for Landbrugets Eksport.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, den socialdemokratiske Finanslovsordfører, har jo i Sommer gjort en Rejse over til Sønderjylland, og han har dér truffet en Portør, der havde betalt en Skat paa 400 Kr. af en Indtægt paa 1 600 Kr., og dette havde slaaet den ærede Ordfører med For-færdelse. Det er jo virkelig ogsaa forfær-dende, det skal jeg indrømme, men kan det saa ikke ogsaa ryste det ærede Medlem en Smule, naar han i en stille Stund vil give sig Tid til at tænke paa, at Tusinder af danske Landmænd uden at have haft en eneste Øre i Indtægt har betalt store Skat-ter, nemlig i Form af Ejendommsskatter, der i Dag er 3 Gange saa store, som de var før Krigen? Jeg vil foreslaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at han tager sig en Sønderjyllandstur igen; han vil da ved Studier i Marken opdage, hvor over-ordentlig vanskeligt ikke alene Portøren og Landmanden, men ogsaa Kommunen, som Portøren og Landmanden bl. a. er Bærer af, i Virkeligheden sidder i det, og det skulde da for øvrigt ogsaa glæde mig, om det ærede Medlem vilde komme op i min Valgkreds, den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, Bække-Kredsen. Han vilde dér kunne blive bekendt med, hvilke Byrder Sociallovens Refusionsbestemmelser har lagt paa økonomisk svage Skuldre, og det er det jo, naar der er Tale om de fattige Kommuner.

Men man skal aldrig tale graat i graat og sort i sort, og jeg synes ogsaa, at der ved Regeringens Rekonstruktion er et Lys-punkt, og dette Lyspunkt er Udnævnelser af den højtærede nuværende Undervisningsminister. Nu kan jeg ikke svinge mig saa højt op, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gjorde det forleden, hvor han sang en Hymne til sin Efterfølgers Pris, men jeg kan svinge mig saa højt op at sige, at den nuværende Undervisningsminister er ikke alene skøn og lys af Skikkelse — han har jo et herligt grundtvigsk Aasyn —, men bortset fra de platoniske Følelser, jeg nærer over for den højtærede Undervisningsministers Ydre, saa nærer jeg tillige, og det er jo ikke det mindst vigtige, en ikke ringe Tillid ogsaa til den højtærede Undervisningsministers Indre og til de Tanker, som jeg ved, han har om den danske Folke-skoles Fremtid. Jeg kunde derfor, dersom